

ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ

ਭੰਡਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਚੇਪੜਾ ਜੇ

ਬਲਭਦਰ ਮੱਲ ਕੁਠਿਆਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ -ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਪੰਜਾਬ, ਵਗੈਰਾ - ' ਰਿਸਪੋਂਡੈਂਟ

1952 ਦਾ ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 6.

1957 ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI)—ਸੈਕਸ਼ਨ 63 ਅਤੇ 66—
-----ਸੈਕਸ਼ਨ 66 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ—ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 6 ਫਰਵਰੀ ਅਤੇ
ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਦੀ ਹੱਦ— ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼—ਧਾਰਾ
63—ਦਾ ਅਰਥ—ਸਬੂਤ ਐਕਟ (1872 ਦਾ I)—ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਅਤੇ 114—ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਅਨੁਮਾਨ—ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੱਤਰ 'ਮਨਾਹੀ' ਵਜੋਂ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਕੀ ਕਾਫੀ ਸੇਵਾ ਹੈ—ਅੰਦਾਜ਼ਾ
ਡਾਕ ਚਪੜਾਸੀ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕਰਨਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਜੇ ਸਿਰਫ ਸਲਾਹਕਾਰ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਅਪੀਲੀ
ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਰੈਫਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਤੱਕ
ਸੀਮਤ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਉਠਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ
ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਿਸਦਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 66 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ (2)
ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਇਹ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਹਵਾਲਾ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ
ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ।
ਇਸ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ
ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 66 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੇਸ ਨੂੰ

ਦੁਬਾਰਾ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਣ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇ। ਇੱਥੇ ਫਿਰ, ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਮੀ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 66(4) ਦਾ ਉਸ ਕੇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਧਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੇਵਲ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਤੋਂ ਧਾਰਾ 66 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਮੰਗ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੰਮਨ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।, 1908. ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਐਡ ਡਰੈਸਿੰਗ, ਪ੍ਰੀਪੇਇੰਗ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੋਸਟ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸਟ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੱਤਰ ਪੋਸਟਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, "ਇਨਕਾਰ" ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਪਤੇ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪੋਸਟਮੈਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਅਤੇ ਇਨਕਾਰ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤ . ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਧਾਰਨਾ ਇੱਕ ਤੱਥ ਅਤੇ ਖੰਡਨਯੋਗ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਚਿੱਠੀ ਨੂੰ ਡਾਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਪਹੁੰਚਾਏ ਜਾਣ ਵਜੋਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵੈ-ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਬੂਤ ਕਿ ਪੱਤਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਧਾਰਣਾ ਡਾਕ ਚਪੜਾਸੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ "ਮਨਾਰੀ" ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਵਪਾਰ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਮ ਕੋਰਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੇਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟਮੈਨ ਨੇ ਪਤੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪੱਤਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਸਦੀਕ ਦੀ ਲਿਖਤ "ਇਨਕਾਰ"

ਪੇਸਟਮੈਨ ਦੇ "ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ" ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰਸਮੀ ਸਬੂਤ ਦੇ, ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਤੇ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਬਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਦਿੱਲੀ ਬੈਂਚ) ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 1950-51 ਦਾ ਉਸਦਾ ਨੰਬਰ RA 46.

ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:-

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

2. ਸਾਲ 1945-46 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 1949-50 ਦੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1002 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 6 ਜੂਨ, 1949 ਨੂੰ ਇਸ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਪਤਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਯਾ ਮੱਲ, ਸ਼ਿਮਲਾ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਦਾ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ 29 ਜੂਨ, 1949 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1949 ਨੂੰ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ 6 ਦਸੰਬਰ, 1949 ਦੀ ਮਿਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ, ਪ੍ਰੀ-ਪੇਡ, ਬਕਾਇਆ ਰਸੀਦ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਾਕ ਦੀਆਂ ਰਸੀਦਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰੀ ਵਾਲਾ ਪੱਤਰ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਡਾਕਘਰ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ 29 ਅਕਤੂਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਸ਼ਿਮਲਾ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ। ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਮਲਾ ਦੇ ਡਾਕੀਏ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਜਿਸ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਉਰਦੂ ਵਿੱਚ) "ਘਰ ਬੰਦ ਹੈ" ਚਿੱਠੀ ਸ਼ਿਮਲਾ ਤੋਂ ਕੁਠਿਆਲਾ ਹਾਊਸ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵੱਲ ਭੇਜੀ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੀ ਡਾਕ ਦੀ ਮੋਹਰ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। "ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ" ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਉਰਦੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਾਲ ਸਿਆਹੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਹੈ, ਮਿਤੀ 3 ਨਵੰਬਰ, 1949। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਰਦੂ ਵਿੱਚ ਡਾਕੀਏ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪੈਨਸਿਲ ਐਡਰਸਮੈਂਟ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ " ਇੰਕਾਰੀਵਾਲਾ ਹੈ " ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਇਨਕਾਰ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ"। ਇਹ ਪੱਤਰ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਡਾਕਘਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 6 ਦਸੰਬਰ 1949 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਪੋਸਟ ਆਫਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਡਰੈੱਸੀ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਨਕਾਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਇਹ ਜੋੜਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕਵਰ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪੋਸਟ ਮੈਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਿਆਹੀ ਨਾਲ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ "ਰਿਫਿਊਜ਼ਡ" ਅਤੇ "ਦਿੱਲੀ" ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦੇ ਡਾਕਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ ਜਦੋਂ ਪੋਸਟ ਮਾਸਟਰ ਨੇ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਣਡਿਲੀਵਰੀ ਪੱਤਰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਅੱਖਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਕਿ ਉਸਦੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ: -

- (i) ਕੀ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਸੀਮਾਇਨ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ?
- (ii) ਕੀ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ?
- (iii) ਕੀ, ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਅਸਲ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ?

4. ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1897 ਦੀ ਧਾਰਾ 27, ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨੋਟਿਸ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਧਾਰਨਾ ਇੱਕ ਖੰਡਨਯੋਗ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ V ਦੇ ਨਿਯਮ 17 ਤੋਂ 19 ਦੇ ਸਖ਼ਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ ਕੋਡ, 1908 ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ, ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 63(1) ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਜਿਸਟਰਡ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਸਹੁੰ ਜਾਂ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਛਾਣ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 63(1) ਵਿੱਚ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਸਲ ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸਾਰੂ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਧਾਰਾ 27, ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ, 1897 ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, "ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ- ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ" ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਇਰਾਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਇੱਥੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 63(1) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ, ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੰਮਨ ਸਨ, ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਡਰ , 1908 ਦੇ ਤਹਿਤ

5. ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ :-

- (i) ਜਿੱਥੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੱਤਰ,
ਪੋਸਟੇਜ ਪ੍ਰੀਪੇਡ, ਡਾਕਘਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪੋਸਟਮੈਨ " ਇੰਕਾਰੀਵਾਲਾ " ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੈ " (ਇਨਕਾਰ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ), ਕੀ ਪਤੇ 'ਤੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਉਚਿਤ ਸੇਵਾ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?

ਅਤੇ, ਇੱਕ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ,

- (11) ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖੁੰਝ ਜਾਣ ਵਾਲਾ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਯਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰੱਦ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ?"

6. ਕੇਸ ਦਾ ਖਰੜਾ ਬਿਆਨ ਮੇਜ਼ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਕੁਝ ਜੁਬਾਨੀ ਸੇਧਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਮੁਲਾਂਕਣ 6 ਦਸੰਬਰ, 1949 ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 13 ਫਰਵਰੀ, 1950 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹਨ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਰੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਡੀ ਐਨ ਅਵਸਥੀ।

ਐਸਐਮ ਸੀਕਰੀ ਅਤੇ ਐਚਆਰ ਮਹਾਜਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਹਾਈਕੋਰਟ ਦਾ ਹੁਕਮ।

ਚੋਪੜਾ, ਜੇ.

ਚੋਪੜਾ, ਜੇ.— ਇਹ ਅਪੀਲੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਹੈ
ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਅਧੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ

ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ:-

“(i) ਜਿੱਥੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੱਤਰ, ਡਾਕ ਪ੍ਰੀਪੇਡ, ਡਾਕਘਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਡਾਕ-ਮੈਨ ਬਲਭਦਰ ਮੱਲ ' ਇੰਕਾਰੀਵਾਲਾ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੈ ' (ਕੀ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਪਤੇ 'ਤੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਉਚਿਤ ਸੇਵਾ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ, ਇੱਕ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਨਕਮ -ਟੈਕਸ, ਪੰਜਾਬ ਆਦਿ।

- (ii) ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ -----ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਚੇਪੜਾ, ਜੇ. ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਜੋ ਕਿ ਗਲਤੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?

ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਹਨ-

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਲਭੱਦਰ ਮੱਲ ਕੁਠਿਆਲਾ ਨੇ ਸਾਲ 1945-46 ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹ 6 ਜੂਨ, 1949 ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੀ। ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 6 ਦਸੰਬਰ, 1949 ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਿਮਲਾ ਪਤੇ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।, ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੋਸਟ ਪ੍ਰੀਪੇਡ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਸੀਦ ਦੁਆਰਾ। ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੱਤਰ 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਡਾਕਖਾਨੇ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਐਡਰੈਸੀ ਸਿਮਲਾ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਦੇ ਡਾਕਘਰ ਨੇ ਪੱਤਰ ਕੁਠਿਆਲਾ ਹਾਊਸ, ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵਿਖੇ ਡਾਕ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਪੈਨਸਿਲ ' ਇੰਕਾਰੀਵਾਲਾ ' ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਨਾਲ ਕਵਰ ਡਾਕਘਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੈ ' (ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ), ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਾਕ ਚਪੜਾਸੀ ਦੁਆਰਾ ਬਕਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 6 ਦਸੰਬਰ 1949 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। 13 ਦਸੰਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ:-

ਦਫ਼ਤਰ ਵੱਲੋਂ 27 ਅਕਤੂਬਰ, 1949 ਨੂੰ 6 ਦਸੰਬਰ, 1949 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੈਅ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੋਸਟ, ਰਸੀਦ ਬਕਾਇਆ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਪੋਸਟ

ਆਫਿਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਤਾਕਰਤਾ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਰੀਫਿਊਜ਼ਲ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਤਰੀਕ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ 7 ਫਰਵਰੀ, 1950 ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੀ। 13 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸੁਣੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡਾਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਦੇ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 27 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ *ਰਾਹੀਂ*, *ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।*

**Balbhadar Mal
Kuthiala
and others**

vs.

**The Commis-
sioner of
Income-tax,
Punjab, etc.**

Chopra, J.

"

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ:- *

- (i) ਕੀ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ, *ਲਿਮਾਈਨ ਵਿੱਚ*, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ?

ਕੀ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਟਾਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਬਲਭੱਦਰ ਮੱਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਨੋਟਿਸ

ਅਸਲ

ਵਿੱਚ

ਕੁਠਿਆਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(ii) ਕੀ, ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ , .

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਅਸਲ-ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ? ਪੰਜਾਬ ਆਦਿ।

ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ, ਪਰ ਚੇਪੜਾ, ਜੇ. ਨੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਡਰਾਫਟ ਸਟੇਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ 6 ਦਸੰਬਰ, 1949 ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ , ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੱਕ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਇਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਉਸ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ 12 ਮਈ, 1952 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ , ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(4) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮਿਸਟਰ ਮਹਾਜਨ , ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 66 ਦੀਆਂ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਜਾਂ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਿਆ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਜੋ ਸਿਰਫ ਸਲਾਹਕਾਰ ਅਤੇ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਅਪੀਲੀ

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਰੈਫਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ।

ਬਲਭੱਦਰ ਮੱਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੁਠਿਆਲਾ ਨੂੰ ਉਠਾ ਕੇ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸਵਾਲ ਜਿਸਦਾ ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 66 ਦੇ

(1) ਜਾਂ (2) ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਧਾਰਾ

ਕਮਿਸ਼ਨਰ - ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹਵਾਲਾ ਸਿਰਫ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੀ ਧਾਰਾ

(4) ਅਧੀਨ ਉਪ-ਪੰਜਾਬ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ

7 ' , ਇਸ ਲਈ, ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਵੇਗਾ

◦ ਪ ਰਾ > • ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ lav ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ / ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿਚ , ਮਦਰਾਸ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਟੀ. ਆਰ. ਐਸ. ਆਰ. ਅਰੁਣਾ — ਚਲਮ ਚੇਤਿਆਰ (1) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਧਾਰਾ 66 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਤੇ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਸ਼ਰਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 33(4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 33(4) ਦੇ ਚਾਰ ਕੋਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹੋਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 66 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। .

ਧਾਰਾ 66 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਣ, ਜੋ ** ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਰੈਫਰ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹਨ । ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ

ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਓ। ਇੱਥੇ ਫਿਰ, ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਮੀ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਦਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਲਈ ਜੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਲਭਦਰ ਮੱਲ ਨੇ ਉਠਾਏ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੁਠਿਆਲਾ $x \quad x \quad i$
 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ L $ਰੇਰ$

ਕੇਸ . ਬਿਆਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤ੍ਰਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ

ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਵਿੱਚ ਅਧੂਰਾ ਜਾਂ ਚਾਹਵਾਨ commis - ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ
 ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਥ

raised therein.

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ,

ਪੰਜਾਬ, ਆਦਿ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 66(4) ਦਾ ਉਸ ਕੇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿੱਥੇ

ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਚੋਪੜਾ, ਜੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ , ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ। ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਠਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੇਵਲ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਤੋਂ ਧਾਰਾ 66 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਜੋ ਧਾਰਾ 66 ਅਧੀਨ ਉਠਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹਨ ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਧਾਰਾ 33(4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਕੋਈ ਨਵੇਂ ਜਾਂ ਵਾਧੂ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਣ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਧਾਰਾ 33(4) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ

ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਅਤੇ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਗਾਇਬ ਕਰਨ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਵਿਚ ਲਕਸ਼ਮੀਦਾਸ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਬੰਬੇ ਸਿਟੀ (1), ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(1) 30 ਆਈ.ਟੀ.ਆਰ. 143.

ਬਲਭੱਦਰ ਮੱਲ ਦੇ ਕੇਲ ਸਿਰਫ ਕੇਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ - ਕੁਠਿਆਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਉਹ ਮਤੇ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਕੇਲ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਮਿਸ਼ਨਰ - ⁰ i^{ncor} PORTe® ਪੇਪਰ ਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਗਾਰਡ ਦੇ ਰਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਇਨਕਮ -ਟੈਕਸ, ਇਸ ਤ੍ਰਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਆਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
ਚੋਪੜਾ, ਜੇ.

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹਾਂ।

ਜਨਰਲ ਕਲਾਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਦੱਸਦੀ ਹੈ-

"27. ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮਤਲਬ. ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਜਾਂ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਕਿਸੇ

ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਸਮੀਕਰਨ 'ਸੇਵਾ' ਜਾਂ 'ਦੇਣ' ਜਾਂ 'ਭੇਜਣ' ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨ, ਪੂਰਵ-ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰੀ ਪੇਸਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸਟ ਕਰਕੇ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਪੱਤਰ ਡਾਕ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਮੰਗ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੰਮਨ ਸੀ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, 1908. ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਐਡ ਡਰੈਸਿੰਗ, ਪ੍ਰੀਪੇਇੰਗ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੇਸਟ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗ ਵਾਲੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸਟ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਅਧੀਨ, ਬਲਭੱਦਰ ਮੱਲ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਰਲ-ਕੁਠਿਆਲਾ, ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

eral ਕੋਰਸ ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ

ਹੋਵੇਗਾ, ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋ-ਬੁਕ ਕਮਿਸ਼ਨ - ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਖਾਸ ਕੇਸ ਦੇ ਸੀਨਰ ਵਿੱਚ ਆਮ ਕੋਰਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਇੱਕ ਖਾਸ ਪੱਤਰ A ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਸੀ, ਆਦਿ, ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਸੰਪਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ q^{jj} ਡੈੱਡ-ਲੈਟਰ ਆਫਿਸ ਰਾਹੀਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (ਬੀ) ਨੂੰ ਐੱਸ

161.

ਸੈਕਸ਼ਨ 114 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਮੰਨ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਸੋਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਾਪਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਕੁਦਰਤੀ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਮਨੁੱਖੀ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਕੇਸ. ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਕੋਰਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਪਾਰ ਦੇ ਕੋਰਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਜਨਤਕ ਦਫ਼ਤਰਾਂ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਪੋਸਟ ਆਫਿਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੇਵਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਚਿੱਠੀ ਨੂੰ ਡਾਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਣਜਾਣ ਵਜੋਂ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੱਖ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਸਪਸ਼ਟ ਸਬੂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਿ ਪੱਤਰ ਡਿਲੀਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੋਸਟਮੈਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਿ ਐਡਰਸੀ ' ਨੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਰਸਮੀ ਸਬੂਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੀ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਗੋਬਿੰਦ ਚੰਦਰ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਵਾਰਕਾ 'ਤੇ

ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨਾਥ ਪਤਿਤਾ (1), ਜਗਨ ਨਾਥ ਬ੍ਰਖਭੈ ਬਨਾਮ ਜੇਈ ਸਾਸੂਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਅਤੇ ਬੱਟੋ ਕ੍ਰਿਸਟੇ ਰਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦਰਾਮ ਮਾਰਵਾੜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (3)। ਮੈਨੂੰ ਝਗੜੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ।

- (1) 19 ਕੁੱਤੇ 489.
- (2) 18 ਬੰਬ _ 606.
- (3) ਏਆਈਆਰ 1939 ਪੇਟ. 540.

ਬਲੱਦਰ ਮੱਲ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਡਾਕ ਕੁਠਿਆਲਾ ਦੇ ਚਪੜਾਸੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਾਲ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਹੈ “ਮਨਾਹੀ”, ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਬਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ - n ^ usua.j ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਕੇਸ ਅਤੇ ਇਹ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਮਿਸ - ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਿ ਖਾਸ ਕੇਸ ਦੇ ਮੁੱਖੀ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪੇਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਦਿ ਧਾਰਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੇਸਟਮੈਨ ਨੇ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

Chopra, J. ਪਤੇ ਨੂੰ ਪੱਤਰ . ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਪੱਤਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ

ਕਿ ਇਹ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਰਥਨ ਦੀ ਲਿਖਤ " ਇਨਕਾਰ " "ਆਮ ਕੇਸ" ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ" ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰਸਮੀ ਸਬੂਤ ਦੇ, ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਡਰੈਸੀ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਕੁਜਰੀਵਾਲ ਬਨਾਮ ਸੁੰਦਰ ਲਾਲ-ਨੰਦ ਲਾਲ ਸਰਾਫ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਮਾਈ ਲਾਰਡ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦਾ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਦੁਬਾਰਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੱਤਰ "ਮੰਕਾਰ" ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੱਤਰ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਅਕਤੀ ਖੁਦ ਵੀ • ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਬਦ "ਇਨਕਾਰ" ਉਸਦੀ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਜ਼ਫਰ ਅਲੀ ਨੇ ਸ਼ੇਰ ਵਿਚ ਜੇ ਅਫਜ਼ਲ ਬਨਾਮ ਮੋਹਨ ਲਾਲ (2), ਅਤੇ ਐਡੀਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਰੋਣਕ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਭ ਵਿੱਚ ਜੇ . ਦਿਆਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕਵਰ ਵਿੱਚ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਪੇਸਟਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨੋਟ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤੇ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

ਹੈ, ਅਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ਦਿੱਗ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 114, ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਕਿ ਪਤੇ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਰਾਧਾ ਕਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ,

ਯੂ.ਪੀ. (4), ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨੋਟਿਸ

- (1) ਏਆਈਆਰ 1949 ਈਪੀ 295.
- (2) ਏਆਈਆਰ 1926 ਲਾਰ 520.
- (3) ਏਆਈਆਰ 1930 ਲਾਰ 439
- (4) 22 ITR 104.

ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਬਲਭੱਦਰ ਮੱਲ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਇਸਤਿਹਾਰ 'ਤੇ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਪਹਿਰਾਵਾ। ਨੋਟਿਸ ਆਇਆ ਡਾਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ, ਕਮਿਸ਼ਨ -

"ਇਨਕਾਰ" ਵਜੋਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਡਿਫਾਲਟ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, ¹ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ^{et.CI} ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ- ਚੋਪੜਾ, ਜੇ.

"ਕੀ ਡਾਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ 'ਇਨਕਾਰ' ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਮਰਥਨ ਬਿਨੈਕਾਰ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਸੀ?"

ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡਾਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ "ਇਨਕਾਰ" ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਮਰਥਨ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ।

ਗੋਬਿੰਦ ਚੰਦਰ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਵਾਰਕਾ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਖਾਸ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਥ ਪੱਟੀਤਾ (1), ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਰੀ ਫੂਸਲ" ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ / ਕਿ ਡਾਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਕਿ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਤੇ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਉਸ ਖਾਸ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਆਫ ਆਰੋਪਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੱਡਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਡਾਕ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਕਵਰ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਵਰ ਨੂੰ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਡਰੈਸਮੈਂਟ ਦੀ

ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪਤੇ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦ

ਬਲਡੱਦਰ ਮੱਲ ਕੇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਕੁਠਿਆਲਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ, ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ- ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪੋਸਟਮੈਨ ਦੀ ਜਾਂਚ

The Commis-
sioner of
Income-tax,
Punjab, etc.

ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

ਨਿਰਮਲਾਬਾਈਆ ਦੇਬੀ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਵੇਦਾ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਆਇਆ ਸੀ ਕੁਟਨਰ ਬਾਸੂ (1)। ਗੋਬਿੰਦ ਚੰਦਰ ਸ਼ਾਹ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ

ਅਤੇ

----- ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਵਾਰਕਾ ਨਾਥ ਪਟੀਤਾ (2), ਨੂੰ ਚੇਪੜਾ, ਜੇ.ਐਸ.ਯੂ.ਪੀ.ਪੀ. ਜਾਂ ਟੀ. ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ

ਪੱਤਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਕਿ ਇਹ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਪਤੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਅਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੋਸਟਮੈਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪੱਤਰ ਪਤੇ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੱਕਰਵਤੀ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ " ਇਨਕਾਰ

ਪੋਸਟਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਪੋਸਟਮੈਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਟੈਂਡਰ ਅਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਤੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਗਲਾ ਫੈਸਲਾ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ, ਜਗਨਨਾਥ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬ੍ਰਖਭਉ ਵੀਜੇ - ਈ. ਸਾਸੂਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਜਨਰਲ ਕਲੇਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 27 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਹਾਇਤਾ

ਨਹੀਂ ਹੈ । ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਗਾ ਗੁਲਾਮ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਹੁਸੈਨ ਬਨਾਮ ਐਲਬਰਟ ਡੇਵਿਡ ਸਾਸੂਨ (4), ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਬਲੂਰਾਮ ਵਿੱਚ ਰਾਮਕਿਸਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬਾਈ ਪੰਨਾਬਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ (5)। , ਇਸ ਆਖਰੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ 5, ਨਿਯਮ 25, ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੋਸਟ ਵਿਗਿਆਪਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਮਨ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ , ਅਤੇ ਕਵਰ ਨੂੰ "ਇਨਕਾਰ" ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

- (1) 52 CWN 659
- (2) 19 CWN 489
- (3) 18 ਬੋਮ _ 606
- (4) 21 ਬੰਬ _ 412 ਤੇ ਪੀ. 418
- (5) 35 ਬੋਮ _ 213

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਵਰ ਬਲਭਦਰ ਮੱਲ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ [^] ^{ਯੂ} [^] ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੇਹਰ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪੇਸਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕੋਰਟ ^{ਬਨਾਮ ਸੈਕੰਡ-ਦ} ਕਮਿਸ ਵਿਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। - ਜਨਰਲ ਕਲੇਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਅਤੇ ਉਸ ਸਿਆਨਰ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੇਵਾ ਸੀ।

ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ,

ਪੰਜਾਬ ਆਦਿ।

ਬੱਟੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕ੍ਰਿਸਟੇ ਰਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ .

ਜੇ

ਗੋਬਿੰਦਰਾਮ ਮਾਰਵਾੜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗੋਬਿੰਦ ਚੰਦਰ ਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਵਾਰਕਾ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਾਥ

ਪੈਟੀਟਾ (2), ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਕੇਸ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਪੰਨਾ 547 'ਤੇ ਚੈਟਰਜੀ, ਜੇ. ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ-

“ਪਰ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਬਚਾਅ

ਪੱਖ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ”।

ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੱਤਰ ਪੇਸਟਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, "ਇਨਕਾਰ" ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਤੇਧਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਟੈਂਡਰ ਅਤੇ ਇਨਕਾਰ ਬਾਰੇ ਪੇਸਟਮੈਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਬੂਤ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਧਾਰਨਾ ਇੱਕ ਤੱਥ

ਅਤੇ ਖੰਡਨਯੋਗ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਦੂਜਾ ਸਵਾਲ ਤਾਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਪਹਿਲੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ।

ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ 27 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ

- (1) ਏਆਈਆਰ 1939 ਪੇਟ. 540.
- (2) 19C.WN 489.

ਬਲਭੱਦਰ ਮੱਲ ਨੇ ਬਹਾਲ ਕੀਤੀ ਡਿਫਾਲਟਰ ਦੀ ਖਾਰਿਜ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕੁਠਿਆਲਾ ; ਆਰਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ . ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਿ. ਜੇ. ਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 227 . ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦ ਕਮਿਸ਼ਨ - ਆਰਡਰ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਕਿ ਪੈਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਏਪੀ - ਸੀਨਰ ਕੋਲ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਕੋਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ, ਆਦਿ ਜੇ ਸ਼ਿ ਡਿਫਾਲਟ ਖਾਰਜ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ, ਇਸ ਲਈ, ਚੇਪੜਾ , ਜੇ . ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ¹⁰ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ।

ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਮਾਮਲਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 12 ਦਸੰਬਰ, 1952, "ਭਾਰਤੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 66(4) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ" ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਨਾਲ, ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ:-

.....ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜੇ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਥੇ ਉਹ ਜੋੜ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ 11 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ।

ਬਹਿਸ ਦੌਰਾਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਵੇਂ ਕੇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਦੀ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀਜੇ- ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੀਆਂ ਨਿਰਣਾ ਵੇਵਲ ਮੁਕਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Translated by Jaswinder Singh